

Kommunismi ja parlamentarismi

Leninin kirjeenvaihto.

Moskovassa ilmestyvästä Kommunistenten Internationale-julkaisusta lainaamme tähän erään englantilaisen kommunistin Leninille lähettämän kirjeen sekä tämän mielenkiintoisen vastauksen siihen.

Kirje Leninille.

Rakas toveri Lenin.

Olisin jo kauan sitten kernaasti halunnut puhella kanssanne. Minun mielestäni tuhotaan Englannin työväenliike parlamentaarisella ja kunnallisella poliitikoimisella. Niin hyvin johtajat kuin suuret joukotkin odottavat malttamattomina vain vaaleja, ja valmistautuessaan vaalitaisteluun unohtavat he tykkäänsä sosialistisen toiminnan, eikä sillä hyvä — he tukahduttavat tietoisesti kaiken sosialistisen propagandan, jotta ei vieraannutettaisi valitsijoita. Työläisten valitsevat parlamentti- ja kunnanvaltuustoedustajat omaavat vaikuttavan ulkomuodon, ovat lopen itsetietoisia ja mitä suuremmissa määräsä hyvänsuopia kaikkiin kapitalismin rikkoihin nähden.

Tiedän tietenkin, että ainakin Englannissa on mahdollon herättää kumouksellista mielialaa joukkojen keskuudessa, joiden ajatukset kokonaan askartelivat vaalivoitoissa: tietoisuus luokkaedusta katoaa sitä mukaa kuin vaalit lähenevät. Puolue, jolla on vaalimenes- tystä, on kumoukselliselta näkökannalta toivoton. Meillä kuten tiedätte, on seuraavat puolueet ja ryhmät:

1) Vanhatyypiset ammattiyhdistykset ja työläispoliitikoitsijat, jotka ovat vailla kaikkea ihanteellisuutta, eivätkä katsantokannaltaan ole mitään sosialisteja.

2) Riippumattoman työväenpuolueen (I. L. P.) jäsenet. Ovat usein porvarillisia, usein myös sangen uskonnoillisia.

3) Britannian Sosialistinen Puolue (B. S. P.). Nämä pitävät itseään edistyneimpinä "riippumattomia", mutta

itse asiassa on tätä eroa mahdollon ha- vaita ja kommunistiselta kannalta on moni heistä ehkä toivottomampi kuin "riippumattomat". Molemmat nämä puolueet ovat aivan liian paljon kiinni vaalimenestyksissä. Ja vaalien jälkeen unohtavat niiden — työläisten valitse- mat — edustajat tavallisesti työläiset ja näiden edut. (Sittemmin on B. S. P. liittynyt 3:teen Internationaleen ja sy- sännyt syrjään paikoilleen jääneet joh- tajansa).

4) Vallankumoukselliset teollisuus- työläiset, jotka myöntävät välittömän toiminnan välttämättömyyden. Tämä ryhmä on lupaavinta ainesta. Heidän joukossaan tapaa huomattavia persoo- nallisuuksia, joiden luonteessa humani- suudesta ja jalomielisyydestään huoli- matta voi panna merkille eräänlaista sääliittömyyttä, joka meillä on näyttäy- tynyt vallankumouksen sattuessa var- sin välttämättömäksi. Monelta heiltä kylläkin puuttuu organisatoorista kel- poisuutta.

Venäjän vallankumous on kaikkiin näihin aineksiin tehnyt erilaisen vaikutuksen. Ensi ryhmän johtajat säikähti- vät ryhmän joidenkin varsinaisten jä- senten kaikesta huolimatta muututtua sen tyyppiseksi kumoukselliseksi, jotka on mainittu kohdassa 4. Samaa on sanottava myös Riippumattomasta työ- väen puolueesta: suurin osa sen johta- jista on niinkään tullut levottomaksi ja peijästynyt, mutta osa tavallisista ryhmään kuuluvista työläisistä on tul- lut vallankumoukselliseksi — äsken- mainittua tyyppiä. B. S. P:n jäsenistä alkoivat jotkut horjua, toisten mieli- ala kävi taas varsin kumoukselliseksi. Neljännen ryhmän kumouksellisten työ- läisten mielissä on aikoja sitten herän- nyt ajatus yhteiskunnan uudestaraken- tamisesta neuvostoperusteella, vaikkei- vat he tällöin vielä tienneet mitään neuvostoista. Uutiset Venäjän tapahtu- mista kartuttivat heidän rohkeuttaan. Tähän ryhmään kuuluu pää-asiallisesti

kaivos- ja konerakennustyöläisiä, joskin viime aikoina tämän tyyppisiä työläisiä on alkanut ilmetä muillakin teollisuusaloilla.

Tämän kumousmielisen ryhmän työläiset halveksivat parlamentaarista toimintaa, eivätkä millään ehdolla liity puolueeseen, jotka havittelevat paikkoja parlamentti- ja kunnallisvaaleissa. Tähän ryhmään on luettava myös Työläiskomiteain jäsenet ja Tehdasesimiehet (Workers Committees and Shop Stewards), joskin heidän joukossaan on varsin runsaasti vähemmän tietoisia aineksia.

Yllämainittujen ryhmien lisäksi on meillä vielä 5:s Sosialistinen työväenpuolue (S. L. P.), joka on varhemmin ollut parlamentarismia vastaan, mutta joka viime vaaleissa asetti omat ehdokkaansa, minkä johdosta tämä puolue on menettänyt 4:n ryhmän työläisten luottamuksen, joista suuri osa lukeutuu S. L. P:hen.

4:s ryhmä muodostaa "Työläisten Sosialistisen liiton", mikä on huomattavasti pienempi ja nuorempi kuin muut puolueet. Riippuen niistä olosuhteista, joissa tämä liitto syntyi, on suuri osa sen jäsenistöstä naisia, joskin nykyään uusien jäsenten enemmistö on miehiä. Ryhmää voidaan suuremmalla oikeudella kuin mitään muuta järjestöä kutsua köyhien puolueeksi. Moinen kokoonpano selvenee siitä, että liitto harjoittaa katukiihoitusta ja että sen päämaja sijaitsee East Endissä (Lontoon köyhimpien kortteli). Sitä paitsi lukeutuu siihen joukko kirjanpitäjiä ja ammattitaitoisia työläisiä. Helluntaipyhänä pidetyissä konferensseissa julistettiin liitto Kommunistiseksi puolueeksi, mutta joidenkin tovereiden ehdotuksesta päätettiin toistaiseksi olla muuttamatta puolueen nimeä, vaan aluksi yrittää järjestää Kommunistinen Puolue liittämillä yhteen ryhmät 3, 5, 6 ja 7 läheisessä yhteistoiminnassa 4:n ryhmän kanssa. 7:llä ryhmällä tarkoitamme me Etelä Walesin Sosialistista yhdistystä. Monet olettivat, että käy mahdolltomaksi saada Sosialistista Työväenpuoluetta liittymään Kommunistiseen puolueeseen, joskin jotkut sen jäsenistä otaksuvasti tulevat liittymään

tähän uuteen puolueeseen. Minun mielestäni ei tällaisella käsitteellä kuitenkaan ole mitään perustusta.

Kysynette varmaan miksi latelen kaikkea tätä. Teen sen siksi, että parlamentarismi juurruttaa tällä haavaa koko liikettä. Britannian Sosialistinen puolue ja Sosialistinen Työväenpuolue ponnistelevat saadakseen ehdokkaitaan läpi vaaleissa, mikä vieroittaa 4:n ryhmän työläiset sekä Sosialistisen liiton ja Walesin Sosialistisen yhdistyksen jäsenet niistä.

En tiedä, tokko teille on tunnettua, että englantilaisten työläisten luokkatietoisuus on vähemmän kehittynyt kuin muiden maiden työläisten ja että kaikenkalaiset poliittiset juonittelut sitä vastoin ovat meidän keskuudessamme saaneet varsin lujan maaperän.

Toivoisin hartaasti, että lausuisitte ajatuksenne parlamentaarisesta toiminnasta. Olen lukenut suomalaisten kommunistien avoimen kirjeen teille. Meillä on myös polttava tarve sellaisen julistuksen laatimiseen. Toivoisin, että te sanoillanne antaisitte syäyksen meidän liikkeellemme, että saataisiin se irti reformismin rämeiköstä. Sanoillanne on suuri merkitys meille — ainakin niille meistä, jotka vilpittömästi toivovat vallankumousta. Minusta tuntuu, että jos olisitte ollut täällä, olisitte te sanonut: kiinnittäkää kaikki voimanne suoraan toimintaan ja jättäkää koko tämä hälinä poliittiseen koneistoon nähdessä. Niin uskon. Käsittekseni mukaan ei missään ole sellaista poliittista koneistoa kuin Englannissa, niin vaikeata työläisten valloitettavaksi ja niin sopivaa heidän nenästään vetämiseen.

Vilpittömällä kunnioituksella

Lontoossa 16. 7. 19.

J. K. — Mielisin sanoa teille, että yhä suurempi ja suurempi teollisuustyöläisten joukko tulee vakuutetuksi vallankumouksen välttämättömyydestä ja odottavat he vain järjestäjiä, jotka avustaisivat heitä sen toteuttamisessa. Mutta me olemme kovin hitaita ja Venäjä on jo tehnyt niin paljon koko maailman hyväksi. Sanonette kaiketti, että tämä on tulos vallitsevista olosuhteista. Niin kyllä, mutta teidän sel-

vät esityksenne vallankumouksen ideosta aavaavat silmät ja osoittavat tien kaikille niille, jotka kuuntelevat teitä ja lukevat teidän kirjotuksianne. Sitä paitsi on monivuotinen kumouksellinen propaganda valmistanut Venäjän siihen että kaikki, jotka uskovat vallankumoukseen, omistaisivat sille kaikki voimansa, jotka he nyt käyttävät vaali- taisteluihin. Paitsi kiihotusta, on välttämätöntä aherrella järjestämistyössäkin. Tätä nykyä tunnemme me itsemme lapsiksi, jotka ovat eksyneet outoon metsään, taikka matkustajiksi, jotka ovat joutuneet vieraseen maahan. Meidän täytyy tutkia jokainen alue löytääksemme itsellemme toimintapaikan, kun tulee sellainen ajankohta. Me koettamme täyttää tämän tehtävämme, mutta te tulisitte suuressa määrin auttaneeksi meitä, valaneeksi uusia voimia tähän työhön, jos suostuisitte puheen tai kirjoituksen muodossa — sananne tulevat tavalla tai toisella saavuttamaan meidät antamaan meille ohjeita. Muuten ovat meidän propagandistimme ehdottomasti pakoitettuja käyttämään kumouksen puolusteluksi todisteluja sellaisia kuin esim.: "Me emme ole aiheuttaneet yhteentörmäyksiä, vaan hallitus, se se on syyppää". Ikäänkuin kansajoukkojen olisi puolustauduttava sen johdosta, että ovat tuottaneet vaikeuksia herroille kapitalisteille.

Leninin vastaus.

28. 8. 19.

Rakas toveri.

16. 7. 19 päivätyn kirjeenne sain vasta eilen. Olen erittäin kiitollinen Englantia koskevista tiedonannoistanne ja koetan täyttää pyyntönne, toisin sanoen, vastata kysymyksiinne.

En ainakaan epäile, etteivätkö monet työläiset, jotka ovat proletaariaatin parhaita, rehellisimpiä ja vilpittömän kumouksellisia edustajia, olisi parlamentin ja parlamenttiin osanoton vihollisia. Mitä vanhempi kapitalistinen kulttuuri ja demokratia jossakin maassa on, sitä käsitettävämpää on tämä, sillä vanhojen parlamentaaristen maiden porvaristo on perin pohjin oppinut ilmehtimään ja tähänsin tavoin veijaamaan kansaa selittäessään porva-

rillisen parlamentarismien olevan demokraatia yleensä tai puhdasta demokraatia taikka jotain muuta sellaista, ja taitavasti kätkemään ne miljoonat langat, jotka yhdistävät parlamentin pörsäsiin ja kapitalisteihin ja käyttämään hyväkseen lahjusehdistöä, samoin rahan valtaa, kapitaalain valtaa.

Ei ole mitään epäilystä siitä, että Kommunistinen Internationale ja kommunistiset puolueet eri maissa tekisivät korjaamattoman virheen, jos ne työntäisivät luotaan työläiset, jotka kannattavat neuvostovaltaa, mutta ovat taipuvaisia ottamaan osaa parlamentaariseen taisteluun. Jos kysymys tehdään yleiseltä näkökannalta teoreettisesti, voi juuri tämä ohjelma, toisin sanoen taistelu neuvostovallan puolesta tällä haavaa yhdistää kaikki vilpittömät, rehelliset kumoukselliset työläiset. Monista anarkistisista työläisistä tulee nyt neuvostovallan vilpittömiä kannattajia; mutta jos nyt asinanlailta on tällainen, osoittaa se, että ne ovat meidän parhaita ystäviämme ja toveritamme, jotka ovat olleet marxismin vihollisia pelkästään väärinkäsityksestä, taikka oikeammin sanoen, ei väärinkäsityksen vaan sen johdosta että vallitsevan II:sen Internationalen ajan (1889—1914) virallinen sosialismi on pettänyt marxismin, käynyt opportunistiseksi, väärentänyt Marxin vallankumousopin yleensä mutta varsinkin hänen oppinsa Pariisin Kommunismista (1871). Olen tästä laajasti kirjoittanut kirjassani "Valtio ja vallankumous", enkä sen takia viivy kauemmin tässä kysymyksessä.

Miten sitten on meneteltävä, jos josakin maassa työläiset, jotka ovat kommunisteja mielipiteitään sekä valmiuteensa nähden olla mukana kumouksellisessa toiminnassa, ovat, kuten vierasmaalaiset toisinaan sanovat, neuvostovallan taikka neuvostojärjestelmän vilpittömiä kannattajia, — eivät voi yhtyä mielipiteen eroavaisuuden vuoksi parlamenttiin osanottoon nähden.

Minä puolestani pitäisin moista ajatuseroa liian epäoleellisena, taistelu neuvostovallan puolesta kun on proletariaatin kamppailua korkeimmassa ja kumouksellisimmassa muodossaan. On parempi olla kumouksellisten työläis-

ten mukana näiden erehtyessä toisarvoisissa kysymyksissä kuin olla vilpittömiä, tosikumouksellisia, jos he eivät tiellä eivätkä voi olla mukana kumouksellisessa toiminnassa työläisjoukkojen keskuudessa. Kysymys parlamentarismin on tätä nykyä toisarvoinen kysymys. Rosa Luxemburg ja Karl Liebknecht olivat minun käsitykseni mukaan oikeassa, kun he spartaculaisen konferenssissa viime vuoden tammi-kuulla Berliinissä konferenssin enemmistöä vastaan puolustivat osanottoa Saksan porvarillisen parlamentin, perustavan "kansalliskokouksen" vaaleihin. Mutta luonnollisesti olivat he sitäkin oikeammassa päättäessään jäädä kommunistiseen puolueeseen, joka teki osittaisen virheen, eivätkä liittyneet sosialismin oikeistoedustajiin, sellaisiin kuin Scheideman ja hänen puolueensa, taikka lakeijasieluihin, oikeaoppineihin, porvariston kehoihin, salaisiin apureihin ja reformisteihin joiksi Kautsky, Haase ja Däumig itse asiansa ovat osoittautuneet (kirjoitettu 28|8-19) samaten kuin koko Saksan "riippumaton puoluekin".

Olen persoonallisesti vakuutettu siitä, että kieltäytyminen osanotosta parlamenttivaaleihin on Englannin vallankumouksellisten työläisten taholta erehdys, mutta on parempi tehdä tämä erehdys kuin lykätä suuren kommunistisen puolueen perustaminen kaikista teidän luettelemistanne ryhmistä ja suunnista, jotka ovat myötätuntoisia bolshevismille ja vilpittömästi kannattavat neuvostotasavaltaa. Jos esim. B. S. P:ssa olisi vilpittömiä bolshevikeja, jotka mielipiteen eroavaisuuden vuoksi, kysymyksen koskiessa osanottoa parlamenttivaaleihin, kieltäytyisivät liittymästä yhteiseen kommunistiseen puolueeseen yhdessä suuntien 4, 6 ja 7:n keralla, tekisivät nämä bolshevikit minun käsitykseni mukaan suuren virheen, tuhannen kertaa suuremman kuin mitä olisi kieltäytyminen osanotosta porvarillisen parlamentin vaaleihin. Sanoessani tämän oletan minä tietysti, että suunnat 4, 6 ja 7 yhteisesti otettuina ovat kiinteässä kosketuksessa työväenjoukkoihin, eivätkä ainoastaan muodosta pieniä sivistyneiden ryhmiä, ku-

ten niin usein Englannissa sattuu. Tässä suhteessa ovat Työläiskomiteat ja Tehdastyömiehet otaksuttavasti erittäin tärkeitä, ne kun epäilemättä ovat läheisessä yhteydessä joukkojen kanssa.

Eroittamaton yhteys työläisjoukkoihin, kyky herkeämättä agiteerata niiden keskuudessa, osanotto jokaiseen lakkoon, seisominen joukkojen jokaisen vaatimuksen takana on se, mitä etukädessä vaaditaan kommunistiselta puolueelta eritoten Englannin tapaisessa maassa, missä, kuten yleensä kaikissa muissakin imperialistisissa maissa, sosialistiseen ja työväenliikkeeseen yleensä ottaa osaa vain työläisten kerma, työläisaristokratian edustajat, jotka suurimmalta osaltaan ovat reformismin, porvarillisten ja imperialististen ennakkoluulojen toivottomasti turmelemat. Taistelematta tätä kerrosta vastaan, murskaamatta koko sen nauttimaan luottamusta työläisten keskuudessa ja saamatta työläisjoukkoja vakuutetuiksi tämän kerroksen porvarillista turmiollisuudesta ei voi tulla kysymykseen vakava kommunistinen työväenliike.

Tämä koskee yhtä hyvin Englantia kuin Ranskaa, Amerikkaa ja Saksaa.

Ne kumoukselliset työläiset, joiden hyökkäysten pääkohtana on parlamentarismi, ovat täysin oikeassa sikäli, että näillä hyökkäyksillä tuodaan julki periaatteellinen kielteisyys porvarillista parlamentarismia ja porvarillista demokratiaa kohtaan. Neuvostovalta, neuvostotasavalta on työväen vallankumouksen kautta asetettu porvarillisen demokration tilalle, on ylimenomuotona kapitalismista sosialismiin siirtyessä, on köyhälistön diktatuurimuoto. Ja parlamentarismien arvostelu ei ole ainoastaan oikeutettu ja välttämätön neuvostovaltaan siirtymisen perusteluna vaan myös täysin oikea tietoisuuden ilmaisu parlamentin historiallisesta ehdollisuudesta ja rajoittuneisuudesta suhteessaan kapitalismiin, sen (parlamentarismien) edistyneisyydestä keskiaikaan nähden ja sen taantumuksellisuudesta neuvostovaltaan nähden.

Mutta parlamentarismien kritiikki Euroopassa ja Amerikassa, jota anarkistit ja syndikalistit harjoittavat, osoittau-

tuu usein vääräksi sikäli kun se hylkää **kaiken osanoton** vaaleihin ja parlamenttitoimintaan. Tässä ilmenee yksinkertaisesti kumouksellisen kokeneisuuden puutetta. Me venäläiset olemme eläneet kaksi suurta vallankumousta 20:lla vuosisadalla ja tiedämme hyvin mikä merkitys parlamentarismilla voi olla ja tosiasiallisesti on kumouksellisena aikana yleensä ja **välittömänä kumouksena** erittäin. Porvarilliset parlamentit ovat poistettavat ja korvattavat neuvostolaitoksilla. Nyt — Venäjän, Unkarin, Saksan ja muiden maiden kokemusten jälkeen ei ole epäilemistä, ettei **tämä tule köyhälistön kumouksessa ehdottomasti tapahtumaan**. Sen vuoksi on jokaisen sellaisen työläisen ehdoton **velvollisuus**, joka teossa mieli olla vallankumouksellinen, olla mukana järjestelmällisesti, olla valmistamassa työläisjoukkoja selvittämällä niille neuvostovallan merkitystä ja harjoittamalla propagandaa ja kiihotusta sen hyväksi. Mutta me venäläiset olemme täyttäneet tämän tehtävän myös parlamentaarista tietä. Tsaaristisessa, väärennettyssä tilanomistajain duumassa saattoivat meidän edustajamme harjoittaa vallankumouksellista ja tasavaltaista propagandaa. Samalla tavalla voidaan ja pitää porvarillisen parlamentin sisäpuolella tehdä **neuvostopropagandaa**.

Ei ehkä ole helppoa päästä tähän yhdellä kertaa yhdessä tai toisessa parlamentaarisesti hallitussa maassa, mutta se on toinen kysymys. Meidän on pyrittävä siihen, että vallankumoukselliset työläiset kaikissa maissa omakuisivat tämän oikean taktiikan. Ja jos työväenpuolue on todella **vallankumouksellinen**, jos se on todella **työväenpuolue** — toisin sanoen, jos se on kytketty joukkoihin, työtätekevän kansan enemmistöön, köyhälistön asemiin kerroksiin eikä vain sen kermaan — jos se todella on **puolue** — toisin sanoen kumouksellisen etujoukon kiinteän vakava yhteensulkeutunut järjestö, joka kaikin tavoin suorittaa kumouksellista työtä joukkojen keskuudessa, niin saattaa sellainen järjestö kyllä pitää käsissään omat parlamenttiedustajansa, tehdä heidät oikeiksi kumouksellisiksi

si aatteen ajajiksi, sellaisiksi kuin Karl Liebknecht, eikä opportunisteiksi, ei köyhälistön pettäjiksi porvarillisine keinoinen, porvarillisine tapoineen, porvarillisine periaatteettomuuksineen.

Jos ei tätä voitaisi saavuttaa Englannissa yhdellä kertaa, jos neuvostovaltan kannatajain yhteenliittymä Englannissa ei kuitenkaan kävisi parlamentarismia koskevan ajatuseroavaisuuden ja yksinomaan sen perusteella mahdolliseksi, niin silloin pitäisin hyödyllisenä askeleena eteenpäin täydellistä yksimielisyyttä kohti välitöntä kahden kommunistisen puolueen perustamista, jotka työskentelisivät porvarillisesta parlamentarismista neuvostovaltaan siirtymisen hyväksi. Toinen näistä puolueista hyväksyköön sitten vaikka osanoton porvarilliseen parlamenttiin, toinen hyljätköön sen — tämä mielipideerohan on niin epäoleellinen, että olisi järkevintä olla sen takia hajaantumatta. Mutta kahden sellaisen puolueen olemassaolo olisi kuitenkin suuri edistysaskel nykyiseen tilanteeseen verrattuna, se merkitseisi aivan yksinkertaisesti ylimenoa täydelliseen yksimielisyyteen ja kommunismin nopeaan voittoon.

Neuvostovalta on Venäjällä kahden vuoden kokemuksellaan ei ainoastaan osoittanut, että köyhälistön diktatuuri on mahdollinen joka talonpoikaismaasakin ja että se, luodessaan vahvan armeijan (paras järjestyneisyyden todistus) kykenee pitämään itsensä ääretömän vaikeissa olosuhteissa pystyssä, vaan on neuvostovalta toteuttanut ennemminkin: se on moraalisesti voittanut koko maailman, sillä työväen suuret joukot, vaikka ne ovat saaneet tietää vain muruja neuvostovaltaa koskevista totuuksista ja vaikka ne kuulevat tuhansia ja miljooneja väärää tietoa siitä, ovat nyt jo kaikkialla **neuvostovaltan puolella**. Jo ymmärtää koko maailman köyhälistö, että tämä valta on työtätekevien kansanjoukkojen valtaa, että vain se yksin pelastaa kapitalismista, kapitalismin ikeestä, imperialistien välisistä sodista ja johtaa kestävään rauhaan. Yksityiset imperialistien aiheuttamat neuvostovaltain tapit voivat olla mahdollisia, mutta on

mohdotonta voittaa köyhällistön neuvostoliikettä koko maailmassa.

Kommunistisella tervehdyksellä

N. LENIN.

J. K. — Seuraava leikkaus venäläisistä lehdistä on omiaan näytteeksi tie-
doistamme Englannista:

Lontoo 25. 8. (Valkeasaaren kautta)

Köpenhaminalainen "Berlingske Tidenden" Lontoon-kirjeenvaihtaja sähköittää elokuun 3 p:nä bolshevistisen liikkeen johdosta Englannissa seuraavaa:

"Viime aikoina sattuneet lakot ja paljastukset ovat horjuttaneet englantilaisten vakaumusta siitä, ettei heidän maansa olisi vastaanottavainen bolshevismille. Tällä haavaa kiistellään tästä kysymyksestä vilkkaasti sanomalehdissä ja viranomaiset ponnistelevat kaikki voimansa todistaakseen, että "salaliitto" on ollut olemassa jo aikoja sitten ja ettei sen tarkoitusperä ole ollut pienempi kuin nykyisen yhteiskuntamuodon kukistaminen. Poliisi on vanginnut erään vallankumouksellisen toimiston jäsenet, joilla sanomalehtien vakuutusten mukaan oli sekä aseita että rahoja. Times julkaisee eräiden asiakirjain sisällön, jotka tavattiin vangituilta. Nämä asiakirjat sisältävät täydellisen kumouksellisen ohjelman, jon-

ka mukaan koko porvaristo on riisuttava aseista; työväen ja sotilasneuvostot ovat varustettavat aseilla ja ampumatarpeilla ja punainen kaarti muodostettava sekä kaikki valtion laitokset ovat miehittettävät työläisillä. Lisäksi suunnitellaan vallankumouksellisen tuomioistuimen muodostamista poliittisia rikollisia ja henkilöitä varten, jotka ovat syy-päitä pidätettyjen julmaankohdeltuun. Kaikkien elintarpeiden takavarikoimista suunnitellaan. Parlamentti ja muut yhteiskunnallisen itsehallinnon elimet on hajotettavat ja niiden tilalle perustettava vallankumouksellisia neuvostoja. Työaika on rajoitettava 6:teen tuntiin ja alhaisin viikkopalkka kohotettava 7 puntaan. Kaikki, niinhysin valtio- kuin muutkin velat ovat julistettavat mitätöimiksi. Kaikki pankit, teollisuuslaitokset ja kauppaliikkeet sekä kulkuvälineet on kansallistutettava".

Jos tämä on totta, täytyy minun maailman rikkaamman lehden, Timesin edustamille Englannin imperialistien ja kapitalistien edustajille lausua kunnioittavin myötätuntoni ja kiitollisuuteni heidän erinomaisen propagandansa johdosta bolshevismiin hyväksi. Jatkakaa, hyvät Timesin herrat, samaan tapaan, niin te johdatte Englannin mitä erinomaismmalla tavalla bolshevismiin voittoon.

Moskova, Kreml, elokuun 30 p. 1919

